

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/60- /2012.P.

Tárgy: alapvető jogot sértő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása
Előadó: dr. Nagy Boglárka ktv.
Telefon: 06-1/462-7432/34-258

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a **panaszos** által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 33/2013. (II. 6.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a panasznak az előállítás ténye és oka közlésének elmaradása, valamint az előállítás időtartamáról szóló igazolás kiállításának elmulasztása miatt

h e l y t a d o k,

minden más tekintetben azt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (1) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz (1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2012. január 5-én a Panasztestület Ügyfélszolgálati irodáján személyesen tett panaszt a vele szemben 2011. december 30-án foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A panaszos előadta, hogy 2011. december 30-án 17 óra 55 perc körül egy budapesti piacra ment abból a célból, hogy barátnőjét onnan hazakísérje. A piacon szóváltásba keveredett egy ott dolgozó hölgygel, majd egy férfival. A vita tettelegesséig fajult, amelynek következtében megsérült a szája, orra, keze, illetve a kabátja is elszakadt. Ezt követően a panaszos a piac-felügyelőségre ment, akik értesítették a rendőröket.

A kiérkező rendőrök a panaszost igazoltatták, azonban a panaszos adatait csak bemondás alapján tudták rögzíteni, hiszen személyigazolvány, illetve egyéb okmány nem volt nála. Ezt követően a panaszost bevitték a kerületi Rendőrkapitányságra, ahol közölték vele, garázdaság miatt állították elő. Körülbelül 6 órán át tartották fogva, melynek során gyanúsítottként kihallgatták, és elvégezték a bűnügyi nyilvántartásba vételét.

A panaszbeadványban előadottak tartalma alapján a panaszos rendőri intézkedéssel kapcsolatos kifogásai az alábbiakban összegezhetők:

- a panaszos sérelmezte, hogy nem közölték vele az intézkedés során sem előállításának tényét, sem annak okát;
- panaszolta, hogy csak többszöri kérés hatására engedélyezték, hogy dohányozhasson;
- kifogásolta, hogy nem biztosítottak számára ételmezezt;
- kifogásolta, hogy sem az előállításáról, sem fogvatartásáról semmiféle igazolást, vagy dokumentumot nem kapott.

Mindezek alapján kérte a Panasztestület vizsgálatát, amely vizsgálata során megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét az előállítás okának későbbi közlése, illetve az előállítás időtartamáról szóló igazolás kiállításának elmulasztása miatt. Megállapította továbbá a panaszos személyi szabadságának sérelmét az előállítás időtartamának aránytalan volta miatt.

II.

A tényállás tisztázásához a hatóság részére az alábbi iratok álltak rendelkezésre:

- a panaszos 2011. január 5-én kelt panaszbeadványa;
- a BRFK kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének 01130/1833-1/2012. ált. számú, 2012. február 2-án kelt levele;
- a BRFK kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály, Őr- és Járőrszolgálati Alosztályon 01130/2011. ált. számú, 2011. december 31-én kelt „Nyilatkozat az elfogott, előállított, elővezetett személy részéről” elnevezésű irat és annak 2. számú melléklete;
- a BRFK kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály KMB Alosztály 01130/23798/2011. id. számú, 2011. december 30-án kelt személyes szabadságot korlátozó jelentése;
- 3734/2011. fnyt. számú fogdakönyv 775. számú bejegyzése;

- a BRFK kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztály 2011. december 31-én kelt, 01130/7347/2011.bü. számú jegyzőkönyve a gyanúsított kihallgatásáról;
- a BRFK kerületi Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztály Vegyes Bűncselekmények Alosztálya 2012. január 9-én kelt, 01130/7347-8/2011.bü. számú jegyzőkönyve a gyanúsított folytatólagos kihallgatásáról;
- 2011. február 4-én kelt „Tájékoztató az előállított, elővezetett személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről”;
- a BRFK Hivatal vezetőjének 01000-105/371/3/2013.P számú átirata.

A konkrét panaszpontok vizsgálatát megelőzően tisztázni kell a rendőri intézkedés, illetve az előállítás jogalapját. Az elfogás végrehajtásáról készült jelentés szerint egy budapesti piacnál verekedésről érkezett bejelentés. Az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján „*a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak [...]* Ezen rendelkezés alapján fennállt a helyszínre érkező rendőrök intézkedési kötelezettsége, tehát jogszerűen vonták intézkedés alá a panaszost.

Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés tanúsága szerint a panaszos előállítására az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján került sor, amely kimondja, hogy „*a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek.*”

A helyszínre érkező rendőr jelentése szerint a panaszos előadta, hogy a barátnője munkahelye mellett található büfé alkalmazottaival szóváltásba keveredett, amely tettelegességgig fajult, a panaszos a büfé tulajdonosával több alkalommal megütötték egymást, emiatt mindketten könnyebb sérüléseket szenvedtek. A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 271. § (1) bekezdése alapján „*aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétséget követ el és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.*” A panaszos és a tulajdonos cselekménye alkalmas volt arra, hogy másokban riadalmat, megbotránkozást keltsen, ezért került sor a panaszos előállítására a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra. Az eljárás során végül a másik felet is előállították a Rendőrkapitányságra, garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 127. § (3) bekezdése alapján, a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja, köteles azonban őt a nyomozó hatóságnak haladéktalanul átadni; ha erre nincs módja, a rendőrséget értesíteni. E törvényi rendelkezéshez fűzött indokolás szerint „*A gyakorlatban számos esetben előfordul, hogy az elkövetőt az elkövetés helyszínén, vagy annak közelében valaki - nem a nyomozó hatóság tagja - elfogja. A kifejtettekben nemcsak az az eset minősül tettenérésnek, amikor az elkövető a bűncselekményt szemtanú jelenlétében hajtja végre és az a helyszínen elfogja, hanem az is, ha az elkövetőt akár a cselekmény szemtanúja, vagy az ő felhívására, vagy egyéb okból - például a riasztó működését észlelve - más személy üldözés során elfogja. Ilyen esetben a Be. 127. § (3) bekezdése lehetőséget biztosít az elfogó személynek arra, hogy az elkövetőt visszatartsa a hatóság kéréséig.*”

A fentieknek megfelelően, az Rtv. szerinti tettenérés fogalma sem csupán a hatóság általi észlelés alapján induló intézkedésre vonatkozik, hanem abban az esetben is tettenérésről

van szó, ha a tetten ért személy mozgását, cselekvését más személyek – például szemtanúk – végig kísérik a cselekmény elkövetésétől kezdve. Jelen esetben a büfé dolgozói, illetve a panaszos barátnője a büntetőjogi törvényi tényállás elemeit megvalósító cselekménysor tanúi voltak, illetve a rendőrök megérkezésekor a panaszos is a helyszínen tartózkodott, így a tettenérés alapján történő elfogás és előállítás feltételei – a rendőr által a helyszínen tapasztaltak alapján – fennálltak.

Tekintettel a fentiekre, a rendőrök kellő jogalap birtokában döntöttek az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti elfogásról és előállításról, így a panaszos előállítása jogszerűen történt.

A panaszos által konkrétan előadott kifogások kapcsán lefolytatott vizsgálat alapján az alábbiakat állapítottam meg.

1. A panaszos sérelmezte, hogy nem közölték vele az intézkedés során sem előállításának tényét, sem annak okát.

Az Rtv., 20. § (2) bekezdése alapján *„a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.”* Az Rtv. 33. § (4) bekezdése szerint pedig az előállított személyt szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell.

A panaszos előadta, hogy a rendőrök nem közölték vele sem az előállítás tényét, sem annak okát, erre csak a Rendőrkapitányságon került sor. A BRFK Hivatal vezetőjének 01000-105/371/3/2013.P számú átíráta szerint *„az intézkedő rendőrök jelentésükben úgy nyilatkoztak, hogy az eltelt időre való tekintettel a konkrét intézkedésre már nem emlékeznek”*.

Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján nem bizonyított, hogy az intézkedés során az előállítás ténye és oka közlése megtörtént, a panasznak e tekintetben **helyt adok**.

2. A panaszos sérelmezte, hogy csak többszöri kérés hatására engedélyezték, hogy dohányozhasson.

A nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény alapján a Rendőrkapitányság épületén belül tilos a dohányzás, arra csak az erre kijelölt helyen van lehetőség. Az előállított személynek minden esetben az őrsegtől kell kérnie, hogy a dohányzást lehetővé tegyék számára. Az előállítás szükségszerűen a személyi szabadság korlátozásával jár. A dohányzás nem olyan egészségügyi, biológiai szükséglet, ami haladéktalan vagy sürgős intézkedést igénylő körbe esne. Az előállított személynek nincs arra vonatkozóan alanyi joga, hogy kérésére azonnal vagy sürgősen biztosított legyen számára a dohányzás. Ezen lehetőségének biztosítása függ például a fogdaőri szolgálatot ellátó személyek feladatellátásától, az előállított személyek számától. Tekintettel arra, hogy a panaszos is elismerte, hogy ugyan csak többszöri kérés után, de engedték számára a dohányzást, a panaszt e tekintetben **elutasítom**.

3. A panaszos kifogásolta, hogy nem biztosítottak számára élelmezést.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011 (IX. 22.) BM rendelet 31. § (11) bekezdése alapján „*a személyi szabadság elvonása első 5 óráját követően az intézkedést fogantató rendőri szervnek kell gondoskodni a fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról [...].*”

Az elfogott, előállított, elővezetett személy részéről kiállított Nyilatkozat 2. mellékletének 2. pontjában rögzítésre került, hogy a panaszos a rendőrség által biztosított élelmiszersomag kiadását nem kérte. A panaszos ezen nyilatkozatot 2011. december 31-én 01 óra 15 perckor aláírásával is megerősítette, ezért a panaszt e tekintetben **elutasítom**.

4. A panaszos kifogásolta, hogy sem az előállításáról, sem fogvatartásáról semmiféle igazolást, vagy dokumentumot nem kapott.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján „*az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.*”

Ezen panaszponttal kapcsolatban a BRFK kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály KMB Alosztály 01130/23798/2011. id. számú, 2011. december 30-án kelt személyes szabadságot korlátozó jelentése azt tartalmazza, hogy „*az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás idejéről szóló igazolás nem került kiadásra, mert még nem vált szükségessé*”. A BRFK kerületi Rendőrkapitányság a panaszos részére szóló igazolás kiadását nem igazolta.

Tekintettel arra, hogy nem áll rendelkezésre a panaszos saját kezű aláírásával ellátott nyilatkozat az előállítás időtartamáról, így a panasznak **helyt adok**.

III.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta, és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának, valamint személyes szabadsághoz fűződő alapvető jogának sérelmét.

A Panasztestület állásfoglalásában kitért a panaszos előállítása időtartamának vizsgálatára is. A Panasztestület a rendelkezésére álló adatok alapján megállapította, hogy az előállítás időtartama – figyelembe véve az ezen időtartam alatt végrehajtott cselekményeket – a szükséges mértéket meghaladta, és ezáltal sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga. A Fővárosi Bíróság következetes joggyakorlata alapján¹ a közigazgatási eljárás során az országos rendőrfőkapitánynak csak az a kötelessége, hogy a panaszban rögzítetteket vizsgálja, és ebben a körben jogszabályi hivatkozással alátámasztottan érdemben állást foglaljon. Tekintettel arra, hogy a panaszos beadványában nem panaszolta az előállítás időtartamát, így ezen panaszpont vizsgálatát mellőztem.

A többi panaszpont tekintetében pedig a határozat II. részében részletesen kifejtett indokok alapján a Panasztestület megállapításaival egyet értek.

¹ Lásd például Főv.B.20.K.33.505/2010/6. számú ítélete

Hatásköri és illetékességi szabályokat az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdése tartalmazza.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. § (1) bekezdése, 55. § (1) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, valamint a 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) a) pontja és (2) bekezdése, valamint a 109. § (1) és (3) bekezdései;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 20. § (2) bekezdése, 33. § (1) bekezdés a) pontja és (4) bekezdése, 93. § /A (6) (7) és (9) bekezdései;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011 (IX. 22.) BM rendelet 31. § (1) bekezdése;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 271. § (1) bekezdése;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 127. § (3) bekezdése,
- a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény.

Budapest, 2013. április „ „

**Papp Károly r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**